

СЪТВОРЕНИЕТО

Бамбуковата флейта

Триптих

1

Нежни и крехки,
изправени пред вратите на зората,
вие, свирци и певци на душата,
подготвяте своите инструменти
за срещата с новия мрак...
Песента се върти и обикаля пространството,
раздирано от мъка и болка.
Пръстите — вече са неми
онемяла е и душата —
изгревът се крие под топлите си завивки.
Само звукът на една малка бамбукова флейта
разбива и подкопава самотата на
Космоса, Кронос, Залмоксис, Шива, Йехова, Тангра
и всички останали.

Пътят свърши...
Огнените улеи на вечността
поглъщат звездния прах
и повръщат червеите на безвремието.
Ние ги галим по слюзестото им тяло
и търсим примиреността на безсмъртието.
Предпочитам искрица чувство, копнеж
и може би зрънце вечна болка
пред еоните мъждукащо спокойствие.

Над райските градини
Витае гъхът на проклятие.
Смокиновите листа, вече откъснати,
прегадоха своя инквизитор.
Една гама — може би Ева
плаче пред портите на Едем
и полива със сълзите си
егото на Сатанаил.
Добрият стар Отец —
обиден и сърдит,
строши гърнчарското си колело
и натири любимите си играчки.
Адам Въздъхна погнусен,
отърси се от невежото си безвремие
и тръгна през бодилите на живота.
Изнурените му крака и гуша молеха
шепнешком за почивка — заслужена,
но той не спря.

От студените дълбини на Вселената - измамница,
един нежен глас — като далечна мелодия
на малка бамбукова флейта му нашепва:

ТИ ПОБЕДИ

ПОБЕДИ

УБЕДИ

БЕДИ

ИДИ

ДИЙ

ДИ

И...